

[Undervisningsministeren.]

lekommisionen foretager sin skønsmæssige bedømmelse af og udvælgelse blandt ansøgerne, må man ikke udelukke en ansøger med den begrundelse, at ansøgeren har en bestemt politisk eller religiøs opfattelse.

Nu ligger det jo sådan, at ombudsmanden på eget initiativ har taget sagen op og har anmodet kommunen om en redegørelse, og det ligger jo også sådan, at skolekommisionen er kommet med en udtalelse. Desuden har undervisningsudvalget bedt om at blive gjort bekendt med skolekommissionsformandens udtalelse, så der er altså taget fat på denne sag. Jeg vil bare én gang til slå fast, at naturligvis må man ikke holde en lærer ude, hvis vedkommende står i et eller andet parti, men det, man må gøre, når man taler med lærerne — det kan ingen vel forment dem — er at høre, hvilke synspunkter de forskellige lærere har angående det arbejde, de skal gå ind til i den danske folkeskole — og her går jeg selvfølgelig ud fra, at de pædagogiske og faglige forudsætninger er i orden — hvordan de ønsker at gå med i et skole-hjem samarbejde, hvordan de ønsker at gå ind i det miljø, der er på stedet. Det skulle man nok i et demokratisk samfund kunne tillade sig at spørge den enkelte lærer om. Men naturligvis, det er de pædagogiske og de faglige forudsætninger, der tæller her.

Så var der spørgsmålet også fra hr. Maigaard, om jeg var enig med undervisningsdirektøren i, at man bør overveje at indføre et lærerløfte i folkeskolen. Må jeg hertil blot sige, at allerede for lang tid siden har undervisningsdirektøren sagt, at han ikke mener, man skal indføre dette lærerløfte, og dermed er det ude af verden. Der blev jo også blot sagt, at man kunne overveje det, men undervisningsdirektøren har altså selv sagt, at han ikke mener det bør indføres.

Et andet spørgsmål gik på metodefriheden, hvor hr. Maigaard refererer nogle af de udtalelser, jeg kom med i spørgetiden den 16. oktober om lærernes metodefrihed, og spørger, om jeg agter at give begrebet et nyt indhold; fru Gerda Møller var også inde på begrebet metodefrihed. Det er faktisk meget svært at definere metodefrihed, men metodefriheden i folkeskolen må anses for at være den enkelte lærers frihed til at vælge de pædagogiske veje, han eller hun vil gå for

at opfylde et fastsat mål. Det er derfor også klart, at læreren må forvalte metodefriheden under ansvar over for dette mål. Metodefriheden omfatter undervisningens tilrettelæggelse og herudover udvælgelsen af undervisningens indhold i overensstemmelse med den stedlige undervisningsplan, og dette hverken kan eller vil jeg angribe.

Så bliver jeg spurgt — igen af hr. Maigaard, som jo har det med at stille mange spørgsmål; jeg har egentlig også mange spørgsmål, jeg gerne ville stille hr. Maigaard, men det ville tiden nok gå med — om jeg deler undervisningsdirektørens skepsis, hvad angår decentralisering inden for folkeskolen, og så blev der henvist til bl. a. den tale, som undervisningsdirektøren havde holdt for skoleinspektørerne i Ålborg. Jeg citerer af denne tale, hvor der blot står:

„Dette er min ængstelse, at vi gennem stærk decentralisering og uden en forpligtende fælles livsnorm kan komme til at ødelægge folkeskolen. . . . — og så kommer det: . . . hvis vi ikke får præciseret, at kundskabsmeddelelse er det centrale, og skolen skal ikke påtage sig en selvstændig opdragende rolle.“

Her er der ikke fra direktørens side taget afstand fra decentraliseringen, det er koblet meget nær sammen med, hvor vigtigt det er, at det er det kundskabsmeddelende, det drejer sig om. Blot dette som mit eget synspunkt, at jeg naturligvis hele tiden er gået ind for decentralisering og fortsat vil gå ind for decentralisering, fordi jeg mener, det er vigtigt, at afgørelser træffes af dem, der står midt i arbejdet. Hr. Maigaard, her er der altså heller ikke nogen uoverensstemmelse mellem undervisningsdirektøren og mig.

Så kunne jeg godt tænke mig lige at spørge hr. Maigaard om et par ting, da jeg altså nu også har måttet besvare nogle spørgsmål. Vi har hæftet fra Unge Pædager, som statsministeren én gang i dag har citeret fra, der er særhæftet fra A 10, 1974 Pædagogik og Marxisme, og jeg vil godt høre, hvordan hr. Maigaard bedømmer nogle af de ting, der står heri, hvor der i et af indlæggene er tale om, at de marxistiske lærere skal passe på, hvilke udtryk de bruger, når de skal nå det mål, som de ønsker at nå i folkeskolen. Og jeg citerer fra en artikel skrevet af Jørgen Bram: